

[Formanden]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Reguleringsbestemmelse).

(Lovforslag nr. L 84. Fremsat 4/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Frederiksen (S):

Det drejer sig om de ydelser, der gives til uddannelse og forsørgelse til de 16-17-årige. Det, der indeholdes i forslaget, er en regulering efter objektive kriterier, og det ene kriterium er i dette tilfælde udviklingen i antallet af 16-17-årige siden det foregående finansår. Samtidig reguleres beløbet med halvdelen af den procentvise forskel mellem de to foregående januarreguleringspristal. Pristalsreguleringen sker for hver fulde 3 points udsving i reguleringspristallet over 100 og for hver fulde 2 points udsving under 100. Eventuelt overskydende point henstår til næste regulering.

Beløbet, der er afsat til disse unge, er i indeværende finansår efter ændringen af merværdiafgiften 246 mill. kr., og det er i næste finansår, der kun omfatter 3 kvartaler, beregnet til 193 mill. kr. Der er ingen økonomiske konsekvenser i forslaget i forhold til gældende praksis på dette område.

Loven siger, at fuld ydelse normalt forudsætter, at husstandsindkomsten ikke overstiger 70.000 kr., og heraf må barnets egen indtægt ikke overstige 4.000 kr. Ydelsen bortfalder helt, når barnets indtægt overstiger 15.000 kr. årligt.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget.

Ole Hovmand (FP):

Dette lovforslag indebærer en lovfæstelse af almindelig praksis på grundlag af folketingets tidligere flertal. Men fordi man har fået 135 Ft

en dårlig vane, er der jo ingen grund til at ophøje det til lov. Så er det jo endnu sværere at vende tilbage til en fornuftig løsning vedrørende ungdomsydelserne.

Fremskridtspartiet er tidligere gået ind for, at børnetilskudsordningen skulle fortsættes lineært til de 16-17-årige, men dette kunne ikke gennemføres. Denne ordning med ungdomsydelserne er umulig at administrere og giver et overskud i de velhavende kommuner, fordi de ikke har det klientel, der kan komme ind under denne lov. Derfor ønsker vi ikke, at dette princip bliver ophøjet til lov.

Holm (V):

Lovforslaget drejer sig om en automatisk regulering af bevillingen til ungdomsydelsen på de årlige finanslove. Forslaget følger en praksis, der er kendt fra andre ydelser, idet beløbet tænkes reguleret med halvdelen af den procentvise forskel mellem de to forudgående januarreguleringspristal. Der sker endvidere en regulering på baggrund af antallet af 16-17-årige i de enkelte finansår.

Der er uden tvivl tale om en praktisk ordning, men jeg vil principielt bemærke, at hver gang vi på denne måde indfører en automatisk regulering af udgiftsposter, begrænser det folketingets muligheder for at styre udgiftsudviklingen.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige lovforslaget en positiv behandling i udvalget.

Palle Simonsen (KF):

Vi kan tiltræde lovforslaget. Der er jo tale om at anvende en mere rationel fremgangsmåde end før, og jeg opfatter lovforslaget således, at der alene er tale om at ændre praksis, så man ikke længere skal behandle spørgsmålet i finansudvalget én gang årligt.

Jeg vil dog godt nævne ved denne lejlighed, at der nok under udvalgsarbejdet kunne være grund til at se på selve den administrative praksis omkring ungdomsydelsen. Jeg synes nok, der ligger et problem i den meget forskelligartede praksis, der anvendes fra kommune til kommune, men det foreslår jeg at vi tager op i udvalget.

Bodil Liventhal (CD):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg blot fremføre, at centrum-demokraterne intet har at indvende

[Bodil Liventhal]

mod dette lovforslag og de reguleringer, det indeholder.

Vi har i udvalget stillet spørgsmål til almindelig del vedrørende ungdomsydelsen. Vi ønsker bl. a. oplyst, hvorledes reglerne for udbetaling administreres i et repræsentativt udsnit af kommunerne. Disse oplysninger skal tjene til videre overvejelser vedrørende en eventuel ændring af lovens administrati-on.

Med disse bemærkninger kan vi tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg tror nok, vi kan gå ind for dette lovforslag, hvis ellers jeg har forstået det rigtigt, altså at der er tale om en forbedring. Jeg føler trang til at sige, at dette lovforslag vist er højdepunktet af uforståelighed blandt det, jeg indtil nu har været udsat for. Derfor var jeg meget glad for fru Tove Frederiksens indlæg. Hun har haft bedre tid end jeg, åbenbart.

Principielt mener vi jo i SF, at ungdomsydelseerne skal ydes efter samme principper som børnetilskuddene. Det har også vist sig, som hr. Palle Simonsen var inde på, at der er nok så store forskelle i beløbsstørrelserne til de unge fra by til by; bl. a. disse ting vil vi også meget gerne være med til at se på i udvalget.

Tove Jørgensen (DKP):

Det er et ret intetsigende forslag, ministeren her fremsætter, og vi har ikke noget specielt at indvende imod det.

Som det er folketinget bekendt, så DKP hellere, at de 16-17-årige blev inddraget under loven om uddannelsesstøtte, hvor de ville få ret til en ydelse og således ikke var underkastet kommunernes særdeles forskelligartede skøn. At pengene tildeles efter objektive kriterier, er jo ikke ensbetydende med, at kommunerne anvender dem fuldt ud til formålet.

Nødvendigheden af en bedre støtteordning til disse helt unge understreges f. eks. af en afsløring, som Land og Folk kunne bringe for nogle dage siden. I Ikastområdet er ca. hver tredje skoleelev – børn på 14, 15 og 16 år – beskæftiget i tekstilindustrien med deltidsarbejde. Uden at jeg vil benægte, at en del af dette arbejde udføres af eleverne, for

at de kan skaffe sig flere lomme penge, og uden at ville påstå, at jeg har et præcist kendskab til disse forhold på landsbasis, så må jeg minde om, at undersøgelser foretaget forskellige steder i landet viser, at erhvervsarbejde blandt eleverne i skolens ældste klasser er meget udbredt på bekostning af disse elevers skolearbejde.

Man skal ikke glemme, at det er dyrt at være ung i dag. Det er ikke ret meget, man kan foretage sig, uden at det koster penge. Alene transportomkostninger kan sætte ganske stærke begrænsninger for de unges bevægelsesmuligheder. Det er klart, at det er de unge, der er fra de økonomisk set svage hjem, der kommer i klemme. Det er lidt meget forlangt, at unge i den alder skal sidde og hjemmehygge foran fjernsynsskærmene hver aften.

Jeg synes derfor ikke, man kan tale om tilskud til luksusforbrug, men blot om mulighed for at deltage i den almindelige kulturudfoldelse for unge, hvortil jeg regner såvel socialt samvær som deltagelse i klubarbejde og lignende, også som det foregår i de kulturelle eller politiske ungdomsorganisationer eller i idrætsbevægelsen.

Derfor må jeg beklage, at ministeren ikke finder en forhøjelse af ungdomsydelsen specielt til lavindkomsterne fornøden, således som DKP foreslog under augustsamlingen.

Grethe Philip (RV):

Jeg har, lige siden ungdomsydelsen blev indført, været enig i, at den burde reguleres ikke alene efter antallet af unge i 16-17 års alderen, men også i takt med, at priserne steg, så jeg har altså hele tiden – og det gælder for hele min gruppe – været ganske enig med socialministeren i hendes indstilling. Men jeg har tidligere beklaget mig over, at socialministeren indførte en praksis med dyrtidsregulering via de årlige finanslove. Der er også her af tidligere ordførere netop talt om, at nu var der en fast praksis. Jeg synes principielt, det var uheldigt, at man indførte en dyrtidsregulering over de enkelte års finanslove i stedet for at få det indført i selve loven, men nu er der et forslag om indførelse i selve loven. Jeg er glad for, at socialministeren har fulgt vores ønske. Jeg finder, det er en korrekt fremgangsmåde, og jeg er enig i selve sigtet.

[Grethe Philip]

Det har af en tidligere ordfører, fra fremskridtspartiet, været fremført, at der i selve loven lå en uretfærdighed kommunerne imellem. Det var ret åbenbart, at det gjorde der i det første år af lovens tilværelse, men det var da mit indtryk, at ministeren administrativt fik klaret dette problem, og jeg vil gerne have bekræftet af socialministeren, at vi administrativt nu har fået det ordnet sådan, at man ikke kan sige, der er urimeligheder kommunerne imellem. At der så kan være et spørgsmål om, at de enkelte unge behandles forskelligt, er noget andet, som vi måske kan komme tilbage til ved en senere lejlighed.

Også jeg synes, at formuleringen er ganske overordentlig knudret. Kan det dog ikke siges enklere, at det, der er tale om, er, at man yder en halv dyrtidsregulering? Jeg tror ikke, nogen mennesker vil kunne begribe, hvad det drejer sig om, hvis de ikke har en forhåndsviden.

Inge Krogh (KrF):

Det foreliggende lovforslag er som flere gange omtalt stadfæstelse af en praksis, som har fundet sted. Det er ikke længe siden, loven blev vedtaget, men jeg har indtryk af, at der stadig i befolkningen er en utilfredshed med administrationen af loven og med loven i det hele taget, og jeg skal ikke undlade at sige, at kristeligt folkeparti gerne ser denne lov ført tilbage, sådan at almindelige børnetilskud igen kommer til at gælde for 16-17-årige.

Alice Hedegaard (DR):

Da dette lovforslag, så vidt jeg har kunnet opfatte det – jeg har også haft lidt svært ved det – er en praktisk reguleringsbestemmelse, vil jeg nøjes med at tilsige retsforbundets støtte til dets vedtagelse.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg takker for de positive tilkendegivelser. Jeg kan da godt erklære mig enig i, at sproget er knudret, det er vanskeligt, men jeg skal gøre opmærksom på, at to ministerier har brugt megen tid på at finde ud af en formulering – det drejer sig om socialministeriet og finansministeriet – som kunne tilgodese det, der skulle ske i denne lovgivning, og jeg tror ikke, det er muligt at finde andre formuleringer.

Der er blevet sagt nogle ord om selve ungdomsydelsen og dens indhold. Jeg mener heller ikke, at fordelingen kommunerne imellem er urimelig mere. Efter det første år ændrede vi på fordelingen mellem kommunerne. Vi er indstillet på, og vi har også fået stillet spørgsmål om det, at se på, hvorledes tildelingen er inden for de enkelte kommuner, men kommunerne imellem vil jeg ikke tro det er nødvendigt at give de store ændringer.

Så må jeg sige, at det undrede mig noget at høre fremskridtspartiet sige, at de ønskede en lineær regulering. Jeg går ud fra, at man så er indstillet på, at der skal gives både børnetilskud og ungdomsydelse for fremtiden, og at den besparelse også er faldet ud af fremskridtspartiets forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om kontinentalsoklen.

(Lovforslag nr. L 76. Fremsat 4/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Westh (S):

I forbindelse med fremsættelsen af forslaget til råstoflov i sidste samling gav miljøministeren udtryk for, at regeringen ville foreslå ændringer i kontinentalsokkeloven, så at der blev ens regler for optagning af materialer for henholdsvis søterritoriet og kontinentalsoklen.